

Tredje söndagen i fastan

”Kampen mot ondskan”

Jes 59:14-17

Ef 6:10-18

Mark 5:24-34

Ps: 237, 39, 700:1, 45, 2

Hon hade passerat genom hela vårdsvängen, provat alla möjliga preparat och plågsamma behandlingsmetoder, utan att något hjälpt. När en läkare inte hade kunnat hjälpa så hade hon gått till nästa. Och så vidare. Detta hade pågått i tolv år och till slut hade det kostat henne allt hon ägde.

Hon led av blödningar, på den tiden hade man ingen annan diagnos och heller inget botemedel. Förmodligen rörde det sig om att hennes menstruation pågick ovanligt länge, kanske nästan hela månaden, vilket innebär att hennes sjukdom också skapade ett socialt stigma, eftersom hon enligt Mose lag var rituellt oren större delen av månaden. Därför undvek andra människor att röra vid henne och kvinnan själv hade säkert lärt sig att hålla *respektfullt avstånd* till andra människor.

Men den här dagen bryr hon sig inte om detta längre, när Jesus kommer på vägen men med en stor hop människor omkring sig. Hon *trängde* sig fram, kanske knuffade andra åt sidan, vi hade nog sett henne som direkt ohövlig. Vi ka ju själva tänka oss om någon i pandemitider kommer hostande och snörvlande och trängt sig fram i en kö och vilket ogillande det hade väckt.

Men den här kvinnan satsade allt på ett kort, hon hade hört berättas om Jesus och detta hade väckt tro i henne. En tro som drev henne till honom, en tro som inte väjde för några hinder.

Vad har då du för inre blödningar? Som dräneras dig på livsenergi? Det kan vara synd, svagheter och andra problem. Självförvållade eller som i kvinnans fall, något du är drabbad av utan egen förskyllan.

Den här kvinnan kom slutligen till Jesus och rörde vid honom, hon som var oren gjorde det som hon absolut inte fick göra och försöker därför göra det utan att Jesus ska märka det.

Att hon kom fram, rädd och darrande, visar ju att hon förstod att hon gjort något förbjudet. Men vi kan röra vid varandra på så olika sätt, med så olika avsikter. Kvinnans avsikt var att hon ville bli botad, och det var alltså bara hon som blev hjälpt! Av alla som trängde sig på så var det bara hon som fick del av den kraft som gick ut ur Jesus. Allt berodde på vilken avsikt man hade när man närmade sig honom.

Två olika personer som närmar sig Jesus, var och en från sitt håll, kan ha helt olika upplevelser av detta. Den ena märker ingenting och förstår inte vad det är för märkvärdigt

med honom. Den andre blir förändrad för livet. Allt beror på vilken avsikt man har. Vad det är man söker, vilket behov man har.

”*Min dotter, din tro har hjälpt dig.*” Ja, nu är hon inte längre bara ”kvinna” utan en ”dotter”. ”Dotter” är ju ett relationsord, det säger man till en person som man har en relation med, en far eller mor säger det till sitt barn: ”min dotter”. Kvinnans tro hade lett till en relation med Jesus och hon var nu ”dotter” ett Guds barn.

Och kanske det är så vi förstå Jesus ord. ”*Din tro har hjälpt dig.*” Det var ju faktiskt Jesus som stod för botandet. Vad hade kvinnans tro med saken att göra?

Ja, vad är det för tro som det handlar om? Det handlar ju inte om någon tro på sig själv. Kvinnan trodde inte ett ögonblick att hon skulle kunna hjälpa sig själv. Istället handlar det om den tro som *förde henne* till Jesus. Och tron hjälpte henne inte bara att bli botad från sina blödningar utan också att bli ett Guds barn, en Guds dotter.

Den tro som för oss till Jesus hjälper även idag när vi genom tron blir ett Guds barn. Den tro som får oss att röra vid Jesus. Men hur kan vi göra det idag, tänker du? Att kvinnan kunde det är ju uppenbart – men vi? ”Jesus från Nasaret går här fram” sjöng vi nyss. ”Än som i gången tid”. Men är det så och hur märker vi det?

Egentligen rörde inte kvinnan vid Jesus direkt, hon rörde vid hans kläder, närmare bestämt hans mantel. Och var hittar vi Jesus idag och vad är hans kläder idag?

Jesus kommer till oss även idag om än inte på samma sätt. Idag kommer Jesus till oss i sin kyrka. I den världsvida kyrkan som vår församling här Hålanda är en del av. Det är genom kyrkan han visar sig idag och tron driver oss till kyrkan. I kyrkan får du varje söndag stå upp och bekänna din tro på Jesus – vår frälsare, den som kan hjälpa.

Och Jesus kläder det är sakramenten. Jesus bor i sina sakrament som han gett till kyrkan som gåvor att förvalta. I dopet kommer Anden till oss genom vatten, dopet gör oss alla till söner och döttrar i Guds stora familj. I nattvarden *ikläder* sig Jesus bröd och vin, det är hans kläder för oss idag som förmedlar andlig kraft till oss. Tron drev kvinnan att röra vid Jesus kläder, tron driver oss att ta emot nattvarens bröd och vin, hans kropp och hans blod framme vid altaret.